„CE CREDEȚI CĂ AR TREBUI REMEDIAT ÎN FOTBALUL ROMÂNESC?“

Revista noastră vă solicită răspunsul la O NOUĂ ANCHETĂ

Deși străbatem o perioadă de vacanță competițională, sînt — la ora actuală — destule motive pentru ca efervescența discuțiilor în jurul fotbalului să nu înceteze. Dimpotrivă chiar! Unele rezultate ale echipei naționale, faptul că 1969 este anul „bătăliilor decisive“ pentru această nouă — a nu știm cîta — încercare de a ne califica în turneul final al C.M., nenumăratele probleme de organizare internă a fotbalului, toate acestea alimentează continuu focul discuțiilor (și al nemulțumirii iubitorilor acestui sport) și fac din ce în ce mai imperios necesară trecerea la căi cu adevărat eficiente (și — pe cît posibil — rapide) pentru relansarea fotbalului nostru.

Dar... care sînt aceste căi? Revista noastră a intrat în al IV-lea an de existență și n-a încetat nici o clipă de a le căuta, de a le indica, de a le pune în discuție, fie prin eforturile redactorilor săi, fie prin aportul antrenorilor și specialiștilor, fie prin contribuția largă a cititorilor. Că trecerea la fapte a întîrziat, asta e de-acum o altă problemă, care nu mai ține de noi sau de alte publicații care tratează și probleme de fotbal, ci de cei care răspund — efectiv și concret — de destinele acestui sport.

La întrebarea *„Ce trebuie să facem pentru îmbunătățirea fotbalului“*, formulată așa sau în termeni apropiați, s-au dat numeroase răspunsuri care au îmbrățișat sfere din cele mai diferite. Aproape că, dacă vroiai să începi o treabă, nu știai de unde să începi; cu toate că — la drept vorbind — teme ca: instruirea la cluburi, munca cu copiii și juniorii, răspunderea jucătorilor, organizarea F.R.F., sistemul competițional, baza materială, apăreau ca adevărate „leit motive“.

Ne-am gîndit, de aceea, încă de la încheierea sezonului de toamnă, să facem din nou, la începutul anului 1969 apel la prietenul nostru cititorul și iubitorul fotbalului, rugîndu-l să răspundă la ancheta pe care o lansăm azi.

E vorba de a răspunde simplu, prin *DA* sau *NU*, la cele 16 întrebări formulate mai jos. Întrebările au fost alese de colectivul nostru redacțional, după consultarea unor specialiști.

Evident, fiecare întrebare ar putea constitui subiectul unui articol de revistă, al unei „mese rotunde“ sau al unei dezbateri. Lucru pe care, în unele cazuri, 1-am și realizat. *Ceea ce urmărim prin această anchetă nu este însă să aflăm soluțiile concrete și detaliate ale fiecărui „punct nevralgic“ din fotbalul nostru ci doar să vedem CARE SÎNT — după părerea opiniei publice — PROBLEMELE CELE MAI ACUTE, cîteva din direcțiile spre care trebuie — în primul rînd — pornit.* N-am formulat, de aceea, întrebări de amănunt, ci doar întrebări de principiu, de amploare, le-am zice *„întrebări-jalon“*, urmînd ca apoi, în funcție de răspunsurile la anchetă, să le dezbatem pe larg.

Procentajul de DA sau NU la o întrebare poate constitui un indiciu că unul sau altul din aspectele cuprinse în chestionar cere o mai acută rezolvare sau, dimpotrivă, nu este socotit de primă importanță, nu e de „atacat“ în primele faze ale „bătăliei“ pentru aducerea fotbalului nostru la nivelul dorit.

Așadar, facem sondajul pentru a vedea, deocamdată, nu CUM să luptăm ci PENTRU CE să luptăm mai întîi.

Stimați cititori și iubitori ai fotbalului, sînteți chemați să răspundeți pentru a ajuta la lămurirea unor stări legate de mersul treburilor fotbalistice. Citiți fiecare întrebare, cîntăriți-o și scrieți pe buletinul de mai jos, în dreptul fiecărei întrebări, răspunsul dv. formulat simplu: DA sau NU.

În cazul că sînteți indecis, că la una sau alta din întrebări nu v-ați formulat încă o părere definitivă, că nu vă puteți pronunța net, prin DA sau NU, trageți o linie peste spațiul destinat răspunsului. Procentajul de indecizie în răspunsuri poate fi și el semnificativ pentru conturarea acuității problemei puse în discuție.

Decupați apoi chestionarul completat de dv. și trimiteți-l pe adresa: *Revista „Fotbal“, Bd. Mărăști nr. 26, București, sect. I, pînă la data de 25 ianuarie a.c., menționînd pe plic „Pentru anchetă“.*

Cititorii care vor să păstreze revista netăiată, pentru colecție, pot răspunde pe hîrtie simplă, fără a copia întrebările, ci scriind doar numărul întrebării din chestionarul nostru și în dreptul său — răspunsul: DA, NU sau linie, în caz de indecizie.

Concluziile acestei anchete, aspectele ce vor reieși din ea, vor fi apoi dezbătute în revistă.

RĂSPUNS

1. **Considerați că în fotbalul nostru se muncește bine pentru crearea unor jucători de mare valoare?** . . . . . .
2. **Organizarea cluburilor (pe care le cunoașteți) corespunde necesităților fundamentale ale acestui sport și, deci, structura lor actuală trebuie menținută?** . . . . . .
3. **Sînteți satisfăcut de realizările de pînă acum ale Federației române de fotbal?.** . . . . . .
4. **Avînd în vedere, pe de o parte, numărul mic actual de jucători de valoare, iar pe de alta necesitatea ca centrele mari ale țării să fie reprezentate în primul eșalon valoric al fotbalului, sînteți pentru o reducere a numărului echipelor din Divizia A?** . . . . . .
5. **Sînt responsabili antrenorii de regresul fotbalului nostru?** . . . . . .
6. **Aducerea unor antrenori străini ar fi utilă pentru fotbalul românesc?** . . . . . .
7. **Sînt jucătorii vinovați de nivelul calitativ redus al competițiilor noastre interne și — prin urmare — al reprezentativei pe plan internațional?** . . . . . .
8. **Sînteți mulțumit de nivelul educativ și comportarea generală a fotbaliștilor noștri?** . . . . . .
9. **Trebuie restructurat și mai bine susținut învățămîntul jocului de fotbal la pitici și juniori?** . . . . . .
10. **Spectatorii dau fotbalului tot sprijinul de care are nevoie?** . . . . . .
11. **Dar suporterii cluburilor pe care le îndrăgesc?** . . . . . .
12. **Depun cluburile și asociațiile noastre sportive toate eforturile pentru a asigura o bază materială (terenuri, echipament, materiale, cadre de tehnicieni, literatură de specialitate) corespunzătoare cerințelor?** . . . . . .
13. **Sînteți de acord cu părerile care, după unele înfrîngeri ale reprezentativei României ignoră ceea ce s-a lucrat pozitiv pînă atunci?** . . . . . .
14. **Considerați potrivit, în raport cu aspirațiile fotbalului, actualul sistem competițional, în ansamblul său?** . . . . . .
15. **Calendarul internațional, pentru reprezentative și cluburi, este îndestulător pentru nevoile fotbalului nostru?** . . . . . .
16. **Socotiți că o mai largă circulație a jucătorilor, în sistemul de transferări, ar avea un efect pozitiv asupra fotbalului nostru?** . . . . . .

NUMELE ȘI PRENUMELE . . . . . .

ADRESA . . . . . .

Carnet

CONDIȚIA ARBITRULUI

de EUGEN BARBU

Ce ar trebui să fie un arbitru?

Un individ timorat care știe că atunci cînd este delegat să conducă pe cutare teren din nu știu ce fund de provincie a și acceptat să închidă ochii la unele infracțiuni și să le exagereze pe altele, gîndindu-se mai întîi la prețioasa sa piele? Să fie el un fel de comis voiajor, dispus la bacșișuri și banchete, la atenții și speze suplimentare de deplasare? Ar trebui ca omul căruia îi este destinat **să judece**, exercitînd deci o magistratură, să socotească la început că există o fatalitate în luarea deciziilor celor mai însemnate, și această fatalitate ar fi legată inexorabil de geografia locurilor? Ar trebui ca un conducător de joc să patroneze petrecerile de după meciuri, stînd în capul mesei și felicitînd pe învingătorii locali, în timp ce pe sub masă ar mîngîia pe învinși, spunînd cuvinte de ocazie din care n-ar lipsi cugetări de genul: „Ce să-i faci, așa e viața!“ Sau: „Cine rîde la urmă rîde mai bine...“? În închipuirea noastră putem să admitem că arbitrul poate fi înjurat ca la ușa cortului de către jucători și că ar accepta ideea să fie surd pentru că altfel îl linșează publicul la sfîrșitul meciului? Ar trebui el să arate aceeași erudiție argotică în disputa mai puțin auzită în tribune cu taurii pe care-i păstorește pe gazon? Trebuie oare ca arbitrul să facă exces de autoritate sau de modestie? Să se vadă ca un tenor la cîntarea ariei din fluier sau să dispară, înghițit de anonimat?

Care ar fi deci condiția arbitrului?

El ar trebui să fie un tip autoritar de la începutul începuturilor, un om care să nu inspire frică, ci respect. Reputația acestui individ nu suportă ideea de corupție, de familiaritate, de aplecare a urechii la doleanțele melodramatice ale unor formații aflate în criză. Arbitrul ideal ar trebui să nu lase să se ivească ideea că poate fi contrazis sau înspăimîntat. El ar fi dotat cu un remarcabil sînge rece, cu o decizie ce nu ar permite nici o tîrguială. Prefer un astfel de om care face erori (mici, evident) fără a reveni asupra lor, celor ce sînt în stare să fluiere de două ori pentru același lucru, chiar dacă revenirea ar însemna o corectare. Arbitrul ideal ar trebui să aibă o statură de Langennus, o gestică neteatrală, o discreție de valet de casă mare, forța unui general, înțelepciunea unui filozof. El nu se pripește dar nici nu are voie să întîrzie în deciziile luate. Instituind legea fotbalului pe teren, el trebuie să fie alăturat ideii de dreptate, de nepărtinire, chit că noi, cu toții, știm că nu de puține ori acest lucru nu este posibil. Arbitrul cel mai bun, chiar dacă nu este obiectiv (nu pentru că nu vrea, ci pentru că nu poate, iuțeala jocului, neatenția celor de pe margini, influențarea subconștientă din partea publicului și combatanților, etc), lasă impresia de ireproșabil. Greselile lui trebuie să aibă aerul unor posibilități irefutabile.

În sfîrșit, ca și marii dirijori în muzică, arbitrul ideal **trebuie să conducă, nu să se amestece.** A strica partitura cuiva, a unui virtuoz, și fotbalul cere virtuozitate, numai de dragul de a te remarca tu, e un gest de cabotin și asta anulează, de totdeauna, orice merite.

PUNCTE NEGRE ȘI ALBE PE AGENDA FEDERAȚIEI

Deși, cum deseori s-a întîmplat și se întîmplă la noi, atenția federației a fost îndreptată în această perioadă ultimă aproape exclusiv asupra pregătirii lotului reprezentativ pentru meciul amical cu Anglia, totuși celelalte activități federale n-au fost neglijate. Preocuparea în această direcție n-a fost însă prea pregnantă, dovadă că o serie de probleme au rămas încă nerezolvate.

● De pildă, NICI PÎNĂ LA ORA ACTUALĂ N-A FOST DEFINITIVAT CALENDARUL DE PRIMĂVARĂ, intern și internațional. Datele reținute pentru etapele de campionat sînt în stare de proiect, în timp ce echipele și-au început pregătirile. Pentru o mai bună planificare era necesar ca în acest moment federația să fi publicat programul complet definitiv. Așa cum procedează forurile de specialitate din alte țări, unde datele și ordinea etapelor din retur sînt cunoscute, dacă nu la începutul turului, cel puțin după încheierea acestuia.

● De asemenea, BIROUL FEDERAL N-A LUAT NICI O HOTĂRÎRE DEFINITIVĂ NICI ÎN CE PRIVEȘTE FORMULA DE DISPUTARE A CUPEI, pentru care există o propunere ca meciurile din sferturi de finală și semifinale să se dispute după sistemul tur-retur. În plus, mai trebuie luată o decizie și cu privire la data de 2 martie, cînd este proiectată o etapă de cupă.

Deci, probleme curente și importante care trebuie rezolvate măcar acum. Și cît mai repede.

● În schimb, cîteva din comisiile centrale desfășoară o activitate remarcabilă. Este cazul colegiului arbitrilor, ai cărui membri — în majoritatea lor — au urmărit examinările pentru promovarea arbitrilor din județe de la cat. a II-a la cat. I. Astfel de examene au avut loc în decembrie și au continuat la 11 și 12 ianuarie, urmînd să se încheie la 18 și 26 ianuarie. După cum ne sublinia președintele colegiului, I. Ceaureanu — care a fost la Constanța și care este în posesia unor date de la celelalte examinări — arbitrii s-au prezentat în general bine pregătiți; le-au fost de mare folos atît regulamentul și articolele publicate de revista noastră, cît și broșura editată de federație.

● O altă acțiune a acestui colegiu este îndrumarea și supravegherea pregătirilor pentru

(Continuare în pag. 5)